

Нов български университет
Ne varietatem timeamus.

РЕФЕРАТ

НА ТЕМА:

Конфуций (551-479 г. пр. н. е.)

*/анализ на мислите на философа в областта на
управлението/*

Изготвил:

Проверил:

София, 2016

Най-забележителното в политическата философия на Конфуций са неговите управленчески идеали и възгледи¹. Изграждането на хармонично общество е политическият идеал на Конфуций.

Трактатът на „Добрият път: Мисли на великия китайски мъдрец” на мислителя Конфуций представя неговата мъдра философия на държавното управление и лидерството, на организацията на обществото като цяло. Това е първата, макар и не докрай систематизирана теория за управлението на държавата. Според философа „добрият път” е пътят на умереността във всичко - на морала, благородството, мъдростта, справедливостта и хуманността. Конфуций го определя като път на „златната среда”. Това е пътят, по който върви благородният по дух човек, чието благородство не зависи от социалния му произход, богатството или дипломите, а само от неговите личностни качества. Всеки управник трябва да притежава благородство или да се стреми да се развива в тази посока, влагайки много усилия и отговорност, защото от него зависи благосъстоянието на обществото.

Според Конфуций човек подлежи на усъвършенстване и може да върви по добрия път с помощта на образованието и по-точно, работейки върху себе си и вътре в себе си, както и чрез ревностно подражание на поведенчески модели. Той подчертава силата на образованието да подобри обществото и да възпитава граждани. Управлението на държавата да се основава на морални добродетели, може да бъде постигнат чрез образование. Образованието е мощен инструмент, подпомагащ елита в управлението на държавата. Чрез образование правителствата трябва да се научат да се грижат за народа, докато управляваните трябва да се научат да се подчиняват. Загрижеността на силните и покорността на слабите определят стабилността на обществения ред

В трактата „Добрият път: Мисли на великия китайски мъдрец” Конфуций дава много мъдри съвети на управниците и посочва какви качества трябва да притежават те, за да бъдат добри водачи на народа. Тези съвети звучат актуално и до днес. Силната и добродетелна личност на управника трябва да демонстрира умереност във всичко и да дава личен пример в доброто: *„Ако ти вървиш по правия път, кой би посмял да тръгне по криви пътеки?”* Дори законът е излишен, когато има добър владетел, който възпитава народа със своя пример и въздейства чрез добродетелност и благопристойност.

¹ Сянлин, Кун. Идеите на Конфуций и развитието на Китай. – В: сп. „Култура”, 41/ 2010.